Mantenir l'essència de Segona per guanyar el vigent Campió d'Europa

El Girona derrota el Reial Madrid amb 8 futbolistes de la passada temporada a l'onze titular, una rutina que l'equip ha fet seva durant aquesta temporada, donant més protagonisme als veterans que no pas als fitxatges que han arribat durant l'estiu

Mantenir l'essència de Segona per guanyar el vigent Campió d'Europa

Diuen que les categories hi són per alguna cosa, que la diferència entre elles és palpable, evident. Que de Segona a Primera hi ha un món. Sí, és cert. Només cal comparar la intensitat dels partits que està col·leccionant Montilivi amb els que estava acostumat a veure l'estadi aquests últims anys. No hi ha color. Molts clubs entenen que per contrarestar això cal netejar de dalt a baix la plantilla. Que sí, que l'equip que va pujar ho va fer molt bé, però que l'elit és una altra història i que són imprescindibles futbolistes d'un altre nivell.

N'hi ha que l'encerten mentre d'altres s'estavellen i acaben amb uns números que fan riure. A Girona, després de ser fidels a una mateixa idea durant uns quants cursos, de fer l'equip a mida del sistema de Pablo Machín [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-machin.html], es va acabar celebrant l'esperadíssim ascens. Amb l'èxit a la butxaca, hi ha hagut bastants canvis durant l'estiu per augmentar el nivell qualitatiu de la plantilla sense voler llançar en cap moment la casa per la finestra. S'ha mantingut l'entrenador, el cos tècnic i també la seva filosofia; al vestidor hi continuen la majoria de pilars de la temporada passada. I a l'hora de la veritat, aquesta manera de fer s'ha traslladat a la gespa. Es va pujar a Primera, però juguen els de Segona. L'essència continua intacta, amb alguns retocs. Hi ha hagut vegades que l'aposta no ha acabat de funcionar, però els 12 punts en les primeres 10 jornades i, sobretot, la memorable victòria contra el Reial Madrid, confirmen que la jugada, tot i que arriscada, ha sortit prou bé.

N'hi ha prou d'agafar l'estadística de qualsevol dels partits de Lliga que fins ara han disputat els gironins per comprovar-ho. El d'aquest últim diumenge n'és un clar exemple. «Estem mostrant el Girona que érem a la Segona Divisió», deia Pablo Machín a la roda de premsa posterior al 2-1 contra els blancs. Tenia tota la raó del món. Ho recordava amb un tuit Felipe Sanchón, tota una institució a Montilivi, ara golejador del Sabadell. «Guanyar el Madrid i amb 8 protagonistes de l'ascens. Gràcies per fer-nos gaudir», deia. Sí, havia comptat bé el davanter. Va sortir d'inici el Girona amb un grapat de jugadors que l'últim curs havien tastat la Segona Divisió: Bounou [http://www.diaridegirona.cat/tags/yassine-bounou.html], Maffeo [http://www.diaridegirona.cat/tags/pablo-maffeo.html], Juanpe [http://www.diaridegirona.cat/tags/juanpe.html], Aday [http://www.diaridegirona.cat/tags/aday-benitez.html], Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html], Granell [http://www.diaridegirona.cat/tags/alex-granell.html], Borja García [http://www.diaridegirona.cat/tags/borja-garcia.html] i Portu [http://www.diaridegirona.cat/tags/portu.html]. Cap d'ells s'havia enfrontat mai a la seva vida al Reial Madrid. La resta de l'onze el completaven tres fitxatges d'aquest últim estiu: Bernardo, Muniesa [http://www.diaridegirona.cat/tags/marc-muniesa.html] i Stuani

[http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html]. El més curiós és que tot i la inexperiència, els blanc-i-vermells van ser superiors i van derrotar merescudament el vigent campió continental. És més, els de Zidane van saltar amb 9 futbolistes titulars en la passada final de la Lliga de Campions contra el Juventus italià: Varane, Ramos, Marcelo, Casemiro, Modric, Kross, Isco, Cristiano Ronaldo [/esports/futbol/primera-divisio/real-madrid/cristiano-ronaldo.html] i Benzema [/esports/futbol/primera-divisio/real-madrid/karim-benzema.html]. Sobre el paper, dos mons completament oposats; a l'hora de la veritat, dos equips que van competir de tu a tu i un resultat que acabaria afavorint el nouvingut a la categoria.

No va ser una excepció l'aposta de diumenge. És la rutina de Machín, que a Primera ha decidit que, per començar, el millor era que juguessin la majoria de futbolistes que l'han acompanyat aquests últims anys a Girona i que es coneixen a la perfecció el seu particular sistema. Va passar contra el Reial Madrid i així s'ha viscut en cadascuna de les deu primeres jornades del campionat. Cada onze està format, de manera majoritària, per jugadors que van viure en directe l'ascens de categoria. I això que a l'estiu hi ha hagut 14 cares noves a la plantilla. Quasi tots els nouvinguts han participat en major o menor mesura (tret de Farid Boulaya), però molts d'ells no tenen el mateix protagonisme que els més veterans.

Per posar un exemple que ho il·lustri, cal remuntar-se a la visita del Barça a l'estadi. Aquell dia, Machín va donar menys protagonisme de l'habitual als futbolistes de l'última temporada. Tot i això, en van acabar sortint sis de bon inici: Maffeo, Ramalho, Juanpe, Aday, Pere Pons i Portu. Aquesta xifra no s'ha repetit, ni tan sols ha estat menor en cap de les altres jornades del present campionat. És més, sempre ha anat a l'alça. En mitja dotzena de partits (Atlètic de Madrid, Màlaga, Athletic, Sevilla, Leganés i Celta [/esports/futbol/primera-divisio/celta-de-vigo/]), Machín ha donat la titularitat a set futbolistes que ja vestien de blanc-i-vermell l'any anterior. En els tres últims (contra Vila-real, Deportivo i Reial Madrid) els escollits han estat vuit.

No és d'estranyar, per tant, que la majoria dels homes més utilitzats pel cos tècnic a la Lliga faci més d'un curs que són a Girona. Per començar, Pere Pons és el futbolista amb més minuts: 859 repartits en 10 partits. A part del de Sant Martí Vell, també hi ha Maffeo (775), Borja García (745), Portu (736), Aday (644), Juanpe (634) i Granell (578) entre els deu amb més participació. Els tres restants són fitxatges del darrer estiu: Bernardo (841), Iraizoz (720 minuts, però que tot just acaba de perdre la titularitat) i Stuani (672). Els està costant més als nouvinguts, que compten amb molt menys de protagonisme. Tret d'aquests últims tres (Bernardo, Iraizoz i Stuani), cal baixar més avall dels deu jugadors amb més presència per trobar-ne. Muniesa és l'onzè amb 509 minuts i 6 partits; Kayode [http://www.diaridegirona.cat/tags/larry-kayode.html] és el catorzè (320 minuts) i Aleix Garcia [http://www.diaridegirona.cat/tags/aleix-garcia.html], el quinzè (286). Més testimonial ha estat la participació de Douglas Luiz [http://www.diaridegirona.cat/tags/douglas-luiz.html], Olunga [http://www.diaridegirona.cat/tags/michael-olunga.html], Planas, Timor i Marlos Moreno [http://www.diaridegirona.cat/tags/marlos-moreno.html], ja que cap d'ells ha superat els 200 minuts. I ja per no parlar del desaparegut Boulaya, inèdit a la Lliga i a la Copa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/31/mantenir-lessencia-segona-guanyar-vigent/876498.html?utm_source=rss